

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Euocatio. Si ternæ primam des, totum sit tibi primæ. Siq[ue] secundam
des ternæ, totum esto secundæ Pauper ego canto, Luca uir maximus audi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

Syntaxis

Fo. XVII.

Euocatio.

Si ternæ primam des, totum sit tibi primæ.

Sicq; secundam des ternæ, totum esto secundæ

Pauper ego canto, Luca uir maximus audi.

Quâdo prima uel secūda psona iungit tertię sine cōiunctiōe media.

totū est primę uel secūde psonę, quia tertia ut indignior, ab alijs euocatur, ut ego Ioānes sedeo, tu petr⁹ sedes. & dicitur euocatio. Prima uel secūda persona est euocans, tertia euocata, quidā dixit oīno nul- lam esse euocationē, sed non dignor eū reprehēsiōne nostra in hōc opere. Euocatio est continua, id est sine mediō coniunctiōnis tertię persone ad primā personā, uel secūdā reductiō elegans. An uitū sit, dicā post Zeugma, ut de alijs, ideo hic taceo. Si coniunctiō intercederet, esset alia figura, ut Ego & Ioannes currimus. Notabis autē personā euocantē debere in grāmatica partiū ordinatione preponi & per psonā euocatā declarari, intellecto qui, quę, quod uel ens, ut in apposi- tiōe, ueluti Ego pauper, id est ego qui sum pauper, uel, ego existens uel ens pauper cāto, alioqui prima aut secūda persona nō euocaret, nō em̄ euocat nisi uerbū ipsi conformetur. Plautus in Amphytrione, Neq; lac lacū magis est simile q̄; ille ego similis est mei, sic alter ego mihi literas misit, & non male dixeris, alter tu. Quatuor in euocatione reperiūtur. Persona euocans, ego, tu, nos, uos. psona euocata queuis tertia, remotio copule, id est cōiunctiōis copulatiue, & uerbū personę euocanti cōforme. Quoniā in euocatione declarauī quodāmodo esse appositionē, ideo psona euocans & euocata possunt interim quod sensus indicabit esse diuersorū numerosum. Ouidi. li. xij. meta. Populus superamus ab uno uixq; uiro, hic subauditur nos, sic ego delicię tue canto &c. Nos Iulius diuina gratia &c. In magnis lēsi rebus uterq; sumus, patebit. Euocatio duplex est. Explicita ubi utraq; persona exprimit, ut Apollonius scribis, q̄a latine sic loq̄mur teste Prisciano, & tu Apolloni scribis, sed hic figura non est, ut illic, defende me tu uir optimus, per figurā, uel uir optime sine figura, qui ppter tu subaudit ens, ait Valla uir acutissimi ingenij, a Badio Ascensio nō iniuria laudatus, sic tace tu homo imperitus. Tolle pronomē, & male dixeris ait Valla, quia tace uir imperite, nō imperitus dicendū est. Euocatio implicita est ubi psona euocans subaudit, ut q̄ tēdis Aeneas extremus omniū troianorū, sic ordina, q̄ Aenea quo tu ens extremus omniū troianorū tēdis, ut Valla lib. iij. eleg. ait, sicut ppter pronomē tu intelligit ens, ita ppter uos

D

Ioannis Despauterij Nintuige

catiū quoq; & licet sine figura possumus Aenea extreme dicere, ornatus tamē teste Valla, per ntm loquimur, ut Aue cæsar sumus impator, sic defendit illud, dñe dñs noster q̄ admirabile ē nomē tuū in uniuersa terra. Inusitate autē dixit Pli. lib. vii. natu. histo. Salue pri mus omniū patrię appellate. Male v̄o teste eodē Valla p̄ so lum pronomē cum unico ntō sic. Quid facis tu seruus: nisi sic loq̄ mur, quid sedes inter dños seruus, hic subintelligit ens, ibi subintelli gi non potest. Scripsi imitatus cum doctissimis Vallā ante duos an nos quū Ipris degerē, ad q̄ndā hoc pacto. Salue Antoni uir integer rimus, qd̄ inusitatū & Ciceroni, doctissimisq; q̄busuis inauditū esse dixit quidā, & nitebat̄ hoc probare per Badiū in elegātijs Dathi de hac re scribentē, sed per eundē Badiū in eundē Aug. probaui me re cte scripsisse. Ait enim cum Valla. Aue cæsar sumus imperator &c. Euocatio implicita quot modis fiat, nihil opus est dicere, Fit enim per quīs p̄ne nomina. Per substātiua, ut Peccatores te rogam⁹. Oui dius. Hanc tibi Priamides mitto lēdē salutē. Idem. Penelope cōiūx semper Uliſſis ero. Teren. Calliopi⁹ recensui. Virgi. Coram quem quæritis adsum Troius Aeneas, sed istud poetis magis conuenit, qā teste Prisciano, Apollonius scribis nō dicimus, etiā si intelligi possit ego, ut Apollonius de se loquat̄, aut tu ut Apollonio loquamur, sic uideo doctos quosdā notasse. Libētius dicerē. Tu Petre scribis q̄ tu petrus scribis, licet utrūq; interim legat̄. Per adiectiuū autē, ut omes gaudemus. Paulus. ita multi unum corpus sumus. Laudes chrī ſto redēptori uoce modulemur supplici. sic per quēuis fere alia adie ctiua, Si q̄ uoles apte nubere, nube pari ait Deianira Ouidiana. Sed sepe credit̄ euocatio ubi non est, quia a tergo adiectiuū regit̄. Hora. Ego primus iābos Inueni, tristis sedeo, mūdus egressus sum. In mul tis diuersus est sensus, ut regit̄ a fronte & tergo &c. Qui & ipse doct̄ dicunt esse oīs personę, id quoq; uidet̄ mihi probari posse ex Quinz tiliano lib. ix. in uidi inest ipse (inquit) quod sic intelligo, in primę p̄ sonę uerbo prima persona intelligit̄. isti igitur dicunt ipsa non faces re eclesim, i. euocationē implicita, sed si ipse lego est quod ego ipse les gis, tu legis, ipse legit, ille legit &c. quō addit̄ sine nugatione ego, sic; ego ipse lego. Certe propter discretionē idem, ego ipse scribo, est qd̄ barbari dicunt, ego personaliter scribo. Idem etiā implicita facit. Ho rati⁹, idem indignor &c.

Conceptionū paraſceue.

Quæ per et, aut socias iūgo dant rite valorē
Pluralem, sic cum pro coniūgente repostum.